

tid, de bliver kaldt forbehandling, men stort set er der tale om det samme. Hun fortæller også, at dødeligheden ikke er faldet, og det kan statistikken jo også fortælle, så det er ikke kun hende, vi behøver til at fortælle det. Dødeligheden blandt misbrugere er ikke faldet siden 1995, den er den samme som dengang, og det siger noget om, at vi ikke gør arbejdet godt nok.

Kl. 15.25

Der snakkes om yderligere muligheder for tvangsbehandling, men er der overhovedet de muligheder, hvis man går frivilligt i behandling, måske oven i købet allerede før man bliver gravid? Er der så de muligheder? Det synes jeg vi også er nødt til at kigge på, for det kan ikke nytte noget, at vi kun tager den allermest ekstreme situation og forholder os til den. Hvis vi vil noget, er vi også nødt til at være optaget af det større perspektiv, og det er altså, at der fortsat mangler kvalificeret døgnbehandling. Jeg ved, at ministeren har tænkt sig, at der skal igangsættes en undersøgelse af problemet – det håber jeg i hvert fald, for det har jeg hørt noget om – og jeg vil gerne høre lidt om, hvordan det ser ud med den undersøgelse.

Så er der spørgsmålet om bisidderne og børns mulighed for selv at vælge en bisidder. Her er det også et stærkt udtalt ønske fra SF's side, at man får styrket børns retssikkerhed i de meget tunge børnesager. Jeg har selv i en årrække arbejdet med meget stærkt socialt belastede børn og unge og ved, at deres hovedproblem netop er, at deres forældre ikke er i stand til at leve op til forælderrollen. De børn ville være meget godt hjulpet, hvis de var i stand til at få andre voksne i deres netværk til at træde til i de sager, og derfor synes jeg også, man skal vogte sig meget for at overrulle børnenes valg.

Den mulighed, man giver kommunen for at fravælge bisidderen i meget ekstreme situationer, vil jeg i hvert fald gerne have lov til at kigge på, og jeg synes slet ikke, der er nogen grund til, at man giver forældrene den mulighed. I det øjeblik, barnet har fravalgt forældrene, synes jeg, det er en underlig ting, at det offentlige system pludselig skal kunne overrulle børnenes ret ved at genindsætte den person, som børnene positivt har fravalgt, i en særrolle. Det ønsker vi ikke.

Jeg er sikker på, at hver gang vi får de gentagne, tilbagevendende debatter, vil det handle meget om kassetænkning ude i kommunerne. Det er et problem, at vi har gjort det så økonomisk belastende for kommunerne at sætte virkelig ind

i børnesagerne. Vi ved af rygter fra vandrørerne, at nogle kommuner faktisk beslutter, at de ikke vil foretage nogen tvangsfjernelser, og at der er overbelastede sagsbehandlere, som har så mange tunge børnesager, at de ikke er i stand til at nå ordentligt til bunds i dem, så derfor er vi nødt til at kigge på den kommunale økonomi. Vi er nødt til at være villige til at ændre refusionsstatsen i de tunge børnesager, og vi er også nødt til at sætte en grænse for, hvor mange tunge børnesager den enkelte sagsbehandler skal sidde og arbejde med, hvis vi vil have kvalitet ind i sagerne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste og sidste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige følgende:

Som det allerførste er det vigtigt at slå fast, at man ikke forbeholder forholdene for folk i nød ved at anvende tvang over for dem. Der er ganske særlige undtagelser, bl.a. når der er tale om psykisk syge, men her har vi jo allerede en lovgivning, der tillader tvang, så dette lovforslag er blot uhyggeligt og skadeligt. Det skal slås fast, at på dette område hjælper regeringen ingen ved at bruge tvang.

For det andet er det vigtigt at slå fast, at det virker grotesk, at man vil tvinge mennesker i døgnbehandling i en tid, hvor de, der rent faktisk gerne vil, ikke kan komme i døgnbehandling. Inden for 14 dage skal stofmisbrugere tilbydes behandling, men det sker ikke, for der er ikke penge nok på grund af udgiftsloftet, og den lader vi lige stå: Endnu en behandlingsgaranti, som regeringen ikke kan overholde, fordi den ikke vil bruge penge på velfærd, men på krig, skattelettelser til de rige osv.

At lovforslaget er en form for rendyrket hykleri, bliver særligt tydeligt, når man prøver at lede efter initiativer over for gravide alkoholmisbrugere. Vi ved alle, at der fødes langt flere børn med skader som følge af alkoholmisbrug, end der fødes børn med skader som følge af stofmisbrug, og vi ved også, at skader forårsaget af alkohol er langt værre og mere uoprettelige og giver barnet livslange problemer i modsætning til skader som følge af stofmisbrug.

Kl. 15.30

Efter Enhedslistens mening skyldes regeringens diskrimination af stofmisbrugere i forhold til alkoholmisbrugere, at de sidstnævnte